

Извештај о оцени докторске дисертације

Мр Катица Дармановић

ТИПОЛОГИЈА И ФУНКЦИЈА ЖЕНСКИХ ЛИКОВА У ЕПСКИМ ПЕСМАМА
ВУКОВЕ ЗБИРКЕ

I. ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
<p>1. Датум и орган који је именовao комисију 16. децембар 2016. Наставно-научно веће Филозофског факултета</p> <p>2. Састав комисије са знаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:</p> <p>Др Љиљана Пешикан-Љуштановић, редовна професорка за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, изабрана 8. 7. 2010, запослена на Филозофском факултету у Новом Саду – менторка.</p> <p>Др Светлана Томин, редовна професорка за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, изабрана 28. 3. 2013, запослена на Филозофском факултету у Новом Саду – председница комисије;</p> <p>Др Јасмина Јокић, ванредна професорка, за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, изабрана 22. 10. 2015, запослена на Филозофском факултету у Новом Саду – чланица комисије;</p> <p>Др Славица Гароња-Радованац, ванредна професорка за ужу научну област Српска књижевност (предмет: Усмена књижевност), изабрана 15. 9. 2015, запослена на Филолошко-уметничком факултету, Крагујевац – чланица комисије;</p> <p>Др Драгољуб Перић, доцент за ужу научна област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, изабран 21.4.2016, запослен на Филозофском факултету у Новом Саду – члан комисије.</p>
II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
<p>1. Име, име једног родитеља, презиме: Катица, Милан, Дармановић</p> <p>2. Датум рођења, општина, република: 15. 1. 1966. Нови Сад, Република Србија</p> <p>3. Датум одбране, место и назив магистарске тезе: 23. 2. 2008, Нови Сад, Филозофски факултет</p> <p>МИТСКИ ЕЛЕМЕНТИ У ВРЕМЕНУ СМРТИ ДОБРИЦЕ ЋОСИЋА</p> <p>Научна област из које је стечено академско звање магистра наука:</p>

III. НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

ТИПОЛОГИЈА И ФУНКЦИЈА ЖЕНСКИХ ЛИКОВА У ЕПСКИМ ПЕСМАМА ВУКОВЕ
ЗБИРКЕ

IV. ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Навести кратак садржај са назнаком броја страна поглавља, слика, шема, графика и сл.

УВОД	1
1.1. Епски јунак и јунакиња – релације и импликације	4
1.2. „Мушке“ и „женске“ теме	5
1.3. Поглед ка предмету истраживања	7
1.4. Женско питање	10
1.5. Природа и функције епске јунакиње	10
1.6. Типологија женских ликова	14
2. ТИПОЛОГИЈА ЛИКА МАЈКЕ У НАРОДНИМ ЕПСКИМ ПЕСМАМА	15
2.1. Добра мајка	18
2.1.1. Маркова мајка	19
2.1.2. Мајка – заштитница	28
2.1.3. Мајка – саветница	30
2.1.3. Мајка – гласница	33
2.1.4. Брижна мајка	35
2.1.5. „Ђевојачка мајка“ – саветница запостављене жене/девојке	35
2.1.6. Ожалошћена мајка	39
2.1.7. Мајка – морални арбитар у патријархалном друштву	45
2.1.8. Мајка која куне	51
2.2. Лоша мајка	52
2.2.1. Јерина	52
2.2.2. Зла/грешна мајка	56
2.2.3. Лоше мисли и погрешне жеље као основ негативног типа мајке	59
2.3. Неодређена позиција мајчиног лика (с неутралним, делимично позитивним или негативним цртама)	62
3. ДЕВОЈКА КАО ТИП	66
3.1. Косовка девојка	68
3.2. Тип: девојка – помоћник	72
3.3. Девојка – потенцијална опасност за младића	74
4. ЛЈУБА КАО ТИП	76
4.1. Позитиван лик љубе	77
4.1.1. Лик кнегиње Милице као образац патријархалне љубе	78
4.1.2. Верна и пожртвована љуба	83
4.1.3. Љуба у мушкој улози	98
4.1.4. Отета љуба	103
4.1.5. Љуба – визионарка	106
4.2. Неваљала љуба	108
4.3. Неодређени тип јунакиње	120
4.3.1. Банова љуба	121
4.3.2. Тип обмануте љубе	123
4.4. Преживела љуба	125
5. НЕВЕСТА	128
5.1. „Ђевојка је одвише лијепа“ или невеста прекомерне лепоте	132
5.2. Отета девојка/невеста	135
5.3. Пожељно и непожељно у лику невесте	144
5.4. Препрошена невеста	147
5.5. Мудра и заљубљена невеста	150
5.6. Освојена девојка	153

5.7. Невеста као извор препрека	155
5.8. Несрећна невеста	157
6. СЕСТРА	164
6.1. Лик сестре са позитивним цртама	165
6.1.1. Трагови хијерогамије у односима брат – сестра	170
6.1.2. Тип отете сестре	173
6.1.3. Тип забринуте сестре (или: сестра саветница)	177
6.1.4. Прерушена сестра спаситељка и замена братовљева	181
6.2. Сестра крвница	182
6.2.1. Самовољна сестра	185
6.2.2. Сестра кобне лепоте	189
7. ЋЕРКА	190
7.1. Добра и одана кћер	191
7.1.1. Кћер – заменица оца	193
7.2. Неодређена позиција ћеркиног лика	195
8. ВИЛА	197
8.1. Вила помоћница	199
8.2. Вила исцелитељка	202
8.3. Вила саветница	202
8.4. Вила – противник епском јунаку	203
8.5. Вила гласница	206
ЗАКЉУЧАК	214
ЛИТЕРАТУРА	220

V. ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Рад Катице Дармановић компонован је у једанаест поглавља (*Увод, Закључак и Литература* нису пагинирани, централана поглавља јесу), унутар којих су издвојена потпоглавља и још уже значењске целине унутар њих. Већ и овај спољашњи, квантификацијски опис указује на сложену и развијену композицију, која представља један од темељних квалитета рада.

Полазећи Караџићеве збирке у целини, ауторка је разматрала поетску грађу довољно обимну, а истовремено, и довољно целовиту, обједињену временом, певачима и, пре свега, личношћу сакупљача и редактора. Квалитет рада представља и то што она није правила властити избор из збирке, која је већ сама по себи антологијски конципирана, већ је у својим испитивањима захватила целину грађе, остварујући на нивоу свог истраживања потпуну индукцију, из које су проистекли закључци и типологија довољно уопштеног и развијеног карактера, за које верујемо да су применљиви на велики део усмене епике. Притом, прецизна класификација типова и подтипова, повезана са утврђивањем функција женских ликова и квалитативно, а не квантитативно издвајање најупечатљивијих ликова (које се не заснива на фреквенцији већ на књижевној, уметничкој дорађености и културолошкој препознатљивости лика) допринели су да рад Катице Дармановић очува и јасно издвоји естетске и значењске критеријуме анализе.

Полазећи од сазнања о амбивалентној природи жене и њене функције у српском епском песништву, али и у традиционалној култури, у којој је ово песништво настајало, и широко прихваћене априорне представе да је улога жене у српској усменој епици мање више маргинална, ауторка је своју типологију засновала, пре свега, на низу општих опозиција које су се са становишта теме чиниле најрелевантнијим. Полазна опозиција мушко – женско, развијана је с обзиром на специфичну позицију женског лика у односу на мушки. Према истраживању Катице Дармановић, жена у епској песми, пре свега, функционише као сродница (мајка, љуба, сестра, кћер) или као будућа сродница (невеста). Штавише и типолошке категорије издвојене према разлици у социјалном статусу жена – девојка, функционално су повезане с односом мушко – женско, па се као подтипови лика девојке издвајају (Косовка девојка, дакле, несрећна заручница, девојка „худе среће“ у односу према мушком; девојка помоћница јунака; и девојка потенцијално опасна за младића), као што се и тип/лик виле, као женског демонског бића даље типолошки сагледава у односу према јунаку, као помоћница, исцелитељка, саветница, гласница или као противница јунака.

Овај тип класификације заснован је на функцијама женских ликова у епској песми, па је зато, с обзиром на тему истраживања које је обухватало типологију и функцију, примерен. Њиме се, с једне стране, избегла потенцијално компликована номенклатура, наглашена је улога коју женски ликови имају у разматраним песмама, а, сем тога, и у структури патријархалне заједнице у којој су ове песме, највећим делом, обликоване. Преминација мушког и уважавање сродства и старешинства, што, несумњиво, спада у темељне патријархалне социјалне и моралне норме, одредила је добрим делом и типологију и функцију женских ликова у овим песмама. Ово, истовремено, може (као и патријархалне норме, уосталом) представљати траг архаичне митске представе о космосу рођеном из хијерогамије и брачним и сродничким везама као основном виду уређења социјалног космоса заједнице, породичне и шире.

Кандидаткиња рефлектовање овог потенцијално митског, хијерогамијског, аспекта ближе разматра везано за тип сестре, где, сматрамо оправдано, издваја „Трагове хијерогамије у односима брат – сестра“, пре свега на примеру песама о „хијерогамијском инцесту“ који се везује цара Душана. Брат у овим песмама задржава црте митског прапретка, цара–бога, са чијег је становишта инцест не само дозвољен, већ и пожељан, а сестра се залаже за моралне вредности патријархалне заједнице, у којој је инцест најстроже табуиран, а митска подлога божанског инцеста заборављена. Тако се, показује ауторка, „формира (...) тип позитивне јунакиње која негирајући стару, мистку причу (а тиме и свој повлашћени положај), потврђује промену и прихвата патријархални поредак као једино исправан и разумљив начин битисања заједнице“.

Основни типови (мајка, сестра, љуба, кћер, невеста, девојка, вила) у раду Катице Дармановић даље су разврстане с обзиром на функцију женског лика у песми – „по принципу опозитног пара *добра–лоша*“ – а уведена је и категорија вредносно неутралног лика, који поседује и позитивне и негативне црте. У ту вредносно неутралну категорију, „између подразумеваног, очекиваног и пожељног с једне стране, и недозвољеног, морално неприхватљивог с друге стране“ ауторка, унеколико неочекивано, смешта и банову љубу у песми *Бановић Страхуња*, полазећи од становишта да она, у суштини, не поступа (само) као порицатељка вредности патријархалног света, већ, у извесном смислу, за разлику од бана, неопозиво прихвата његове норме: „певач нам показује да се и љуба и Југовићи понашају у складу са неписаним законима, а да је Бановић тај који покушава да прекорачи границе и законе свога времена“. Ово је свакако интересантно становиште о којем би се могло даље дискутовати и које би се могло развијати ка разматрању ко у овој песми подржава, а ко разара ону слику епског света, изведену из темељног вредносног система заједнице. Уз то, ово би се могло повезати и са ставом ауторке према коме је: „Епска јунакиња, симбол женског начела, постала (...) бранитељ патријархалног система, што се може схватити и као својеврсна противречност којом се још више истиче амбивалентна природа жене. Док се епском јунаку нуди могућност да се без већих проблема и одступања од епске природе креће у опозитним паровима *далеко–близу, своје–туђе*, епска јунакиња је спутана простором куће и породичном припадношћу која је одређује као биће нашег или туђег света“.

Типологија женских ликова коју заснива Катица Дармановић почива на закључцима изведеним из разматране поетске грађе, али у готово истој мери и на широко обухваћеној литератури која се тиче културног модела у коме ове песме настају и општег позиционирања жене у њему. Ако, рецимо, као пример узмемо најсложенији и у раду најкомплексније сагледани тип мајке у српском епском песништву, видећемо не само како „делокруг њених функција одређује одговарајући тип и открива припадност позитивној или негативној скупини јунакиња“, већ и сложене и разуђене функције овог лика унутар песме и везу његовог обликовања са ширим културним контекстом. Тако ауторка тип мајке саветодавке изводи из улоге мајке у свадбеном обреду, која „види и зна оно што осталим учесницима свадбе (због њихове природе) није омогућено да виде“, па је зато поштовање њених савета неопходно „да би се обред завршио по правилима и са позитивним исходом“. Насупрот томе, тип лоше или зле мајке грађен је на одбацивању у култури задате мајчинске улоге. Било да су њени поступци диктирани еротским импулсима (неприхватљивим са становишта патријархалне норме), било тежњом да се против интереса властитог порода остваре лични циљеви, оваква мајка, показује кандидаткиња, мора

бити најстроже санкционисана да би се породица и заједница сачувале. Као лик добре мајке издвојена је мајка Марка Краљевића, која, умногоме обједињава готово све подтипове типа мајке (она је заштитница, саветница, брижна мајка и, нарочито, морални арбитар у патријархалном друштву), док се као тип лоше мајке издваја Проклета Јерина, која све позитивне функције мајке пориче и добија црте демонског лика. (Мајку Југовића ауторка разматра унутар подтипа ожалошћене мајке.)

Комплексно разматрање издвојених типова и подтипова јунакиња ауторка спроводи и када је реч о осталим типовима (према редоследу испитивања у раду то су: девојка, љуба, невеста, сестра, ћерка, вила), истичући, што сматрамо квалитетом рада, на почетку најупечатљивије ликове као особену вредносну окосницу, али не изостављајући ни мање познате и упечатљиве ликове, што је свакако допринело комплексности њеног рада.

Као дистинктивну одлику песама „у којима се лик девојке недвосмислено може идентификовати као одређени тип“, Катица Дармановић издваја један број „типски препознатљивих ситуација погодних за дејство лика“, а њихову релативну ограниченост тумачи претпостављеним певачевим односом: он „као да није желео да створи изразите ликове девојака са позитивним и негативним цртама те се овај тип јунакиња сагледао у његовом латентном, прелазном облику – као етапа у остваривању најбитније улоге коју жена има у патријархалном друштву, а то је улога мајке“.

Лик невесте, према раду Катице Дармановић, знатно је заступљенији и комплекснији од типа девојке, јавља се у широком кругу песама о јуначкој женидби с препрекама, а вредносна компонента лика условљена је, преваходно, односом према будућем младожењи. Невеста, показује ауторка, може бити активни и пасивни лик у песми, чије се функције умножавају зависно од типа сижеа, па она може бити помоћница, па и спаситељка младожење, али и извор трагичне судбине (властите и туђе). Као лик у лиминалној фази обреда невеста се налази у потенцијално противречној позицији, која се разрешава или успелом агрегацијом у нову заједницу или трагичним расплетом. Као типолошки најпродуктивнију, ауторка издваја позицију отете девојке, „која се мири или не прихвата позицију у којој се нашла“ и делује у складу с тим.

Тип сестре сагледан је у светлу темељне опозиције помоћница и заменица – крвница. Своју типологију ауторка и овде заснива на митским, социолошким и традицијским параметрима. Вредносна позиција овог типа поново је условљена односом према мушкарцу, односно тиме да ли сестра чува и подржава или свесно угрожава брата као јунака. У оквиру испитиване грађе, тип сестре је ређи у односу на тип мајке или љубе. Ауторка ово тумачи специфичном позицијом певача: као заговорник вредносног система патријархалне заједнице он женски боравак у властитом роду пре свега посматра као припрему за прелазак у *дом*, у мужевљевој породици. Зато се тип сестре нужно претапа у типове невесте, љубе, мајке.

Релативно редак тип у разматраним песмама јесте и ћерка, било због „преводивости“ у друге типове, каква је уочљива и у лику сестре, било због патријархалне норме која кћери сматра мање вредним породом, а сем тога их ставља у нужно потчињен и потиснут положај и у односу на мајку, која, према патријархалној норми, битно утиче на понашање ћерке. Ауторка, ипак, осветљава и „типолошку заокруженост лика ћерке“, поново у амбивалентним категоријама. Кћер може бити „понос или казна породице, препрека или подршка“ и певач, зависно од тога, обликује овај тип јунакиње Као поетски и значењски упечатљиву реализацију овог типа ауторка истиче тип ћерке спремне да замени остарелог оца и да се жртвује за породицу.

Тип љубе се у испитиваној поетској грађи, показује „као продуктиван“, било да је реч о *доброј* или *лошој* љуби, па и када је реч о ликовима које ауторка издваја као вредносно неутралне. Верна и пожртвована љуба (као узорни тип патријархалне љубе издвојена је кнегиња Милица), разлаже се у раду на подтипове љубе која привремено преузима улогу јунака, пасивне отете (верне) љубе, до љубе која прозира у будућност. Као опозицију која се реализује у овом типу женског лика, ауторка издваја адамско и орјатско колена, што поново јасно сведочи да жена своје квалитете и мане баштини пореклом, преко доминантне везе с мушким претком. Орјаткиња тако угрожава не само мужа и властиту породицу, већ и читаву заједницу.

Тип виле и крчмарице (која се у спроведеној типологији посебно не разматра) припадају женским ликовима повишене моћи, али њихово обликовање у песми и даље зависи, пре свега, од начина на који користе своју моћ: за добробит јунака и његове заједнице или против њих. Вилина природа, нужно, јесте наглашено амбивалентна, али у епској песми вила је, доминантно заштитница / посестрима или противница јуначка. Ауторка сматра, верујемо с правом, да „промене у вилином лику постају јасан показатељ промене епске парадигме и умањења митске основе која држи на окупу песме из старијег слоја певања“.

Крчмарица није засебно разматрана, пошто се релативно ретко појављује у разматраној грађи, а с ликом виле је повезана као она која, попут виле, „поседује моћне атрибуте који јунаку олакшавају сналажење у непознатој (и непријатељској) средини“, а и зато што је ауторка прихватила у литератури већ уобличен став да је крчмарица „супституција виле“ (С. Самарџија). Само у једној песми из Вукове збирке крчмарица је приказана као противница јунака, док је у осталима „она морално исправан лик са доста митских елемената“.

У *Закључку* ауторка своди резултате властитог истраживања и извучи један број општих закључака, истичући да је „сваки од проучених типова епских јунакиња осветлио (...) један део епског система, преиспитао смисао успостављених веза кроз бинарне опозитне низове и истакао разноврсност сижејних функција намењених јунакињама епске песме“. Она истиче и то да је ово истраживање, спроведено систематски и на обимној грађи, показало да обликовање женских ликова и њихових функција у песми „недвосмислено показује важност овог сегмента епског певања“, те да типолошке одлике помажу да се осветли веома битан аспект односа према жени из кога настаје „величанствена и поштовања достојна слика жене“. Иако овде изостаје непосредно указивање на специфичну родну димензију тога односа – жена је предмет уважавања само у оној мери у којој прихвата и чува патријархалне норме са свим њиховим консеквенцама – рад Катице Дармановић даје веома озбиљан допринос сагледавању родне перспективе српске народне епике.

VI. Списак научних и стручних радова који су објављени или прихваћени за објављивање на основу резултата истраживања у оквиру рада на докторској дисертацији.

Објављени радови кандидаткиње углавном су везани за тему њеног магистарског рада (Митски елементи у *Времену смрти* Добрице Ћосића) и за шири контекст Ћосићевог дела, али с темом дисертације их повезује контекст традиционалне културе који се у свим радовима примарно испитује.

1. Катица Дармановић. „Митологема завичаја у Ћосићевим романима“. *Багдала*. Год. 50, бр. 478. Октобар – децембар 2008, 49–56. М53

2. Катица Дармановић. „Проблем односа очеве и синова у *Коренима* и *Времену смрти*“. *Тумачења књижевног дела и методика наставе*. 2. део. Нови Сад: Филозофски факултета – Orpheus 2009, 443–454. М44

3. Катица Дармановић. „Прерово у Ћосићевим романима“. *Зборник 25. књижевних сусрета Савремена српска проза*. 14-17. октобар, Трстеник 2008, 255–262.

4. Катица Дармановић. „Преровски комплекс у Ћосићевом роману *Корени*“. *Pedagoška stvarnost*. God. 56, br. 9/10 (2010). Novi Sad, str. 808–812. М53

5. Катица Дармановић. „Стваралачки укрштај две културе – Олга Токарчук и Владан Десница“. *Зборник радова култура–комуникација–компјутер. Међународна конференција гимназија ЗК*. Нови Сад: Гимназија Исидора Секулић, 2013, 109–116. (Не бодује се.)

6. Катица Дармановић. „Историја и мит у Ћосићевом роману *Време смрти*“. *Зборник радова култура–комуникација–компјутер. Међународна конференција гимназија ЗК*. Нови Сад: Гимназија Исидора Секулић, 2014, 95–102. (Не бодује се.)
(Конференцију ЗК је акредитовао Завод за унапређење образовања и васпитања Републике Србије.)

VII. ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

- Заснована је типологија женских ликова с обзиром на функцију у песми, радње које ови ликови / типови врше (или трпе) и односе које успостављају према мушким ликовима. Ова типологија обликована је с обзиром на положај жене у породичном или социјалном окружењу и с обзиром на тип делања (активна, покреће или трпи радњу).
- Детаљно је размотрен положај женских ликова у односу на остале ликове песме и њихова улога у покретању и/или каналисању епске радње.
- Успостављене су разуђене семантичке везе у односу жена – мушкарац, у оквиру бинарних опозиција своје – туђе, добро – лоше, јако – слабо, верност – неверност и сл.
- Указано је на диференцираност женских ликова у односу на епску ситуацију и мушке ликове.
- Издвојене су симболичке и митске представе о жени као потенцијалној опасности за мушки свет, која зато мора у том патријархалном контексту да буде неутралисана или сузбијена.
- Показано је на конкретним примерима у којој мери је народни певач наступа као представник свога времена и заговорник моралних, религиозних, обичајних и породичних норми које се рефлектују у женским ликовима.
- Размотрене су семантичке равни женских ликова у односу на митску и културолошку основу епске песме.
- Однос мушко – женско сагледан је на различитим нивоима епских ситуација у целини Вукове збирке (бечко, државно издање и издање из необјављених рукописа), и тиме је дат велики допринос разматрању родног аспекта српске усмене епике.
- Резултати остварени у раду превазилазе оквире појединачног истраживања и могу послужити као подстицај и основ за будућа истраживања овог типа.

VIII. ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

НАПОМЕНА: Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

По широком и темељном обухвату грађе и сагледавању усмене епике у добро заснованом културном и религијском контексту, по заснивању сложене и релевантне типологије женских ликова, по сагледавању њихове функције у песмама, по проблематизовању позиционирања женских ликова не само у усменој епици већ и у ширем културном контексту, по иновативном и драгоценом сагледавању родне перспективе усмених епских песама, по оствареним анализама конкретних дела, по оствареном увиду у стваралачке поступке усмене епике у обликовању женских ликова, по широком обухвату релевантне литературе и по реализацији постављених циљева – рад Катице Дармановић је у потпуности успешно задовољио захтеве који се постављају у изради докторске дисертације.

IX. КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

НАПОМЕНА: Експлицитно навести да ли дисертација јесте или није написана у складу са наведеним образложењем, као и да ли она садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање.

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме

2. Да ли дисертација садржи све битне елементе

3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци

4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања

1. Дисертација је написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме.

2. Дисертација садржи све битне елементе.

3. Дисертација представља оригиналан допринос науци: по осветљавању недовољно изучаваног, а изузетно значајног родног аспекта српске усмене епике; по формирању разуђене типолошке класификације женских ликова у усменој епизици; по теоријском употпуњавању поетичких аспеката жанра епске песме у домену обликовања ликова; по синтетичком увиду у природу испитиваног феномена; по резултатима релевантним за будућа истраживања овог типа; по уклапању предмета истраживања у шири научно истраживачки контекст; по сагледавању женских ликова не само у контексту истраживаних песама, већ и у ширем контексту традиционалне културе; по доприносу сагледавању како механизми патријархалне културе функционишу у обликовању света епске песме и представа о женској позицији у њему; по анализама и вредновању појединих ликова и песама.

4. Дисертација нема битних недостатака који би суштински утицали на резултате истраживања.

X. ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже: да се докторска дисертација мр Катице Дармановић, с темом ТИПОЛОГИЈА И ФУНКЦИЈА ЖЕНСКИХ ЛИКОВА У ЕПСКИМ ПЕСМАМА ВУКОВЕ ЗБИРКЕ прихвати, а кандидаткињи одобри одбрана.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Љиљана Пешикан-Љуштановић, редовна професорка
за ужу научну област Српска и јужнословенске
књижевности са теоријом књижевности,
Филозофски факултет у Новом Саду – менторка

Др Светлана Томин, редовна професорка
за ужу научну област Српска и јужнословенске
књижевности са теоријом књижевности,
Филозофски факултет у Новом Саду – председница комисије

Др Јасмина Јокић, ванредна професорка,
за ужу научну област Српска и јужнословенске
књижевности са теоријом књижевности,
Филозофски факултет у Новом Саду – чланица комисије

Др Славица Гароња-Радованац, ванредна професорка
за ужу научну област Српска књижевност (предмет: Усмена књижевност),
Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац – чланица комисије

Др Драгољуб Перић, доцент
за ужу научну област Српска и јужнословенске
књижевности са теоријом књижевности,
Филозофски факултет у Новом Саду – члан комисије

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење, односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.